

La Tradició Catalana

Setmanari Catòlic

PRODUCTOS LÁCTEOS S. A.

FABRICA LA INMILLORABLE

LLET CONDENSADA

NVRRIA

De venda, en els millors establiments.

En aquesta, a casa del **Dr. Cardelús.**

HERNIADO

RECUPERE V. SU SALUD

Es creencia aún muy extendida entre los HERNIADOS que les es posible curarse con el uso de bragueros corrientes. Otros piensan curar radicalmente y para siempre recurriendo a la operación. Los hechos han demostrado cuan equivocados están: llevar estos bragueros es ofrecerse a la fatal EXTRANGULACIÓN HERNIARIA; una operación, bien o mal hecha, encierra en sí serios peligros y nunca evita la posible reproducción de la HERNIA.

La HERNIA debe combatirse con decidida resolución mediante una acción eficaz y constante sobre la misma, localizando primero la lesión, descartando en el acto todo peligro, haciéndola desaparecer después. Esta seguridad se obtiene hoy

con el método C. A. Boër

al cual deben la salud miles de HERNIADOS, cuyos testimonios públicos patentizan con hechos positivos los éxitos obtenidos:

Santa María de Barbará, 14 de Octubre de 1927.—Sr. D. C. A. Boer, Bacelona.—Muy señor mio y amigo de mi más distinguida consideración: Con suma satisfacción le comunico y desearía hiciera V. público, el muy notable y halagador resultado que debo al **Método C. A. BOER**. No ceso de dar gracias a Dios por la **curación absoluta y rapidísima** de mi hernia, ya antigua, la cual, irreductible, me ponía en grave peligro. Sinceramente alabo sus maravillosos aparatos y muy agradecido me ofrezco afmo. en Cristo amigo y capellán q. e. s. m. José Durán Carbonell, Pbro. de SANTA MARIA DE BARBARÁ (Barcelona).

Olot, el 28 de Junio de 1927.—Sr. D. C. A. BOER, Barcelona.—Muy señor mio: La **hernia crural**, muy rebelde y grande, de la cual sufrí mucho durante 5 años, está **completamente curada** desde hace varios meses, habiendo seguido el **método C. A. BOER** sólo durante un año. Tengo 41 años de edad y no he perdido un solo día de trabajar en el campo desde que me puse los aparatos. Le quedo muy agradecido y le autorizo para publicar esta carta repitiéndome su S. S. q. e. s. m. Narciso Espona, Casa La Codina, en JUANETAS (Gerona).

HERNIADO: Reflexione y decídase. Pida consejo a su médico y no vacile más. Asegure V. su existencia antes de que sea demasiado tarde. Cuide su HERNIA, pero no con peligrosas rutinas. Hágalo con inteligencia y sanará merced al **MÉTODO C. A. BOER**. El eminente Especialista recibe en:

FIGUERAS. Domingo, 8 de enero, Hotel París.

OLOT. Lunes, 9 enero, Fonda la Estrella.

**C. A. BOER, Especialista herniario, Pelayo, 60,
(Plaza de Cataluña) BARCELONA**

CARLES BADIA

PINTOR, DECORADOR, DAURADOR

Casa fundada en 1900

Plaça Clarà, 12, baixos — OLOT

Decoracions originals y Daurats al tremp
de tota classe

SOCIETAT ANÓNIMA DE TRANSPORTS OLOT

Aquesta Societat se complau anunciant als senyors Accionistes de la mateixa i al comerç en general, que, partint del 1.er d'Agost últim, te establert un servei ràpid de Recader i de transports a Gran Velocitat, en combinació amb la agencia Hubach de Barcelona, Princesa, 37, i Assahonadors, 32.

Servei ràpid i segur

Els paquets o bultos grossos que es reben avui, demà a la tarde son entregats a llurs consignataris a Barcelona i igualment els que entreguen per a Olot en dita Ciutat.

Preus molt reduïts - Demani tarifes

A. Serra Pamies - Apartado, 26 - Reus

Las cajas de **LITINOIDES** sin vaso, vendense en todas partes y resultan muy económicas. Pero también se regala un magnífico vaso propio para mesa, resistente, elegante, sin inscripción alguna, al que lo solicite, comprando: un ote de tres cajas **LITINOIDES SERRA** en que se incluye el vaso perfectamente acondicionado.

CENTRO ADMINISTRATIVO-COMERCIAL

JUAN TRIADÚ MITJA

Agente de Negocios matriculado y Comercial colegiado
Mayor, 10 entr.º — OLOT — Teléf. 295
Corresponsales en Madrid y Barcelona

Nota del Ministerio de Hacienda sobre « EL LIBRO DE VENTAS »

«Para conocimiento de los comerciantes e industriales sujetos a la obligación de llevar el libro de ventas y en el deseo de evitarles la responsabilidad que en su día les fuere exigible, se recuerda que con arreglo a lo dispuesto en las vigentes bases de ordenación de la contribución industrial las cuotas de las tarifas de la misma, tienen el carácter de cuotas mínimas a cuenta de las que se liquiden, aplicando el volumen de venta y operaciones realizadas por cada contribuyente durante el año en curso el coeficiente que le corresponda, según lo prevenido en la real orden de Hacienda, número 378, fecha 18 de Julio de 1927.

Por consiguiente, a partir del 1.º de Enero y durante el plazo que en momento oportuno se fijará, los contribuyentes por industrial habrán de presentar declaración de su volumen de ventas u operaciones a base precisamente de los asientos consignados en el libro especial creado para registrar éstas.

Se exponen por lo tanto a una sanción administrativa segura, no ya los que no hayan adquirido el libro de ventas u operaciones, teniendo obligación de llevarlo, si no también los que poseyendolo, lo lleven imperfectamente, con negligencia o insinceridad.

El Ministro de Hacienda en su propósito de seguir cerca de los contribuyentes una política de consejo y de cordialidad hace estas previas advertencias, no dudando de que seguir las los interesados cosecharán beneficios tan positivos como los que se obtengan para el Tesoro».

(Octubre 1927.)

¡CONTRIBUYENTE!

Esta Oficina le orientará sobre la manera de llevar su **libro de ventas**, así como de presentar en su día en la Delegación de Hacienda los Estados jurados relacionados con las partidas registradas en dicho Libro.

Además de este servicio, mi **Sección Administrativa** diligenciará activamente cuantos encargos se le confíen. Consúltese cualquiera de los siguientes servicios:

Certificaciones de Penales y Ultimas Voluntades.—Pasaportes.—Registro y Traspaso de automóviles.—Títulos chofer.—Determinación de la Patente Nacional Unica.—Licencias de caza, pesca y tenencia de armas.

PROPIEDAD INDUSTRIAL: Nombres comerciales.—Marcas de Fábrica.—Patentes de invención.

REPRESENTACION: de Propietarios, Comerciantes, Fabricantes, Particulares y Entidades ante las Administraciones y Oficinas del Estado, Provincia o Municipio.

QUINTAS: Expedientes, Reducciones del Servicio Militar (cuotas), elección de Cuerpo, etc.

OFICINA DE CONTABILIDAD: Apertura y teneduría de libros oficiales, formación de Inventarios y Balances, Liquidaciones, etc., etc.

VIAJES: Billetes kilométricos, circulares y colectivos. Presupuestos gratis para excursiones de particulares o grupos en España y Extranjero.

EL TEMPS QUE PASSA

Tenim oberta davant nostre la porta del any que comença, i, en engolfar-nos cap al seu interior, sense poguer-hi fer més restem un moment en pensa com aplanats per una colla de reflexions que, per obra del encant, acudeixen a nosaltres fins aturdir-nos.

Cada any en arribar a aquesta data ens penetrem de les veritats més grans que el temps enclou, i que l'experiència més i més recalca en nosaltres: la vanitat de les coses del món i la fugacitat de la vida.

En passar mentalment balanç o bé veiem el breu camí transcorregut rodejat d'esbarzers i espines, que ens han punyit dolorosament durant el curs de la vida, o bé motejat de flors marcides i esfullades amb que s'han convertit totes les il·lusions que havem pogut assolir, a voltes després de constant lluita i fins de sacrifici. Quant desconeixiem ho consideravem magnífic, *omne ignotum pro magnifico* ⁽¹⁾, però això no ha estat obstacle per a que una vegada haguessim copsat el que anhelavem no hagim copsat també una nova decepció, precisament en el que abans xifravem tots els nostres dalers.

La vida no'ns sembla més que una successió de dolors i desenganys, ràpida i alternativa, que va desfilant davant nostre com si nosaltres restéssim inmutables, o com si assistíssim a

(1) Tàcit .—La vida al camp, 30.

un espectacle; sense fer-nos càrrec que el que porta una cursa esterlocada i vertiginosa és la nostra existència la qual discorra per el llit pedregós dels pesars i de les decepcions, que constitueixen forçosament, per llei de la vida, el nostre ambient peculiar i propi.

I si d'aquesta visió de les hores passades passem al judici dels nostres actes, per poc que sigui el rigorisme i per molta que sigui la condescendència o la tolerància, encara és més dolorosa la decepció que de nosaltres ens emportem.

Tots ens planyem de quantes adversitats ens frameixen; tots lamentem en les hores presents la degradació de costums, la descristianització social, l'amenaça d'una irrupció roja; tots demanem el compliment del deure a altri per assequir la solució de cent qüestions diverses que atrauen la nostra atenció i els nostres blasmes, però no'ns detenim mai a pensar si nosaltres hi tenim una participació en quant es blanc de les nostres censures.

Deuriem esser justos amb nosaltres mateixos, principiant la tasca de renovellació del perfecte ordre a casa nostra; puix no és del cas censurar l'agè abans de trobar-se en condicions d'impunitat per a llençar la pedra. Demés si tots els que censurem ens posessim a cobert de les mateixes censures, amb una vida recte, molt s'hauria adelantat en quant es objecte de tantes lamentacions. Però aquesta ordenació no ens plau, puix ja deia Ovidi *video meliora, proboque, deteriora sequor* ⁽¹⁾, veiem el bé, l'aprobem, però fem el mal.

Es precís que ocupem sempre el nostre lloc, precisament per la superfluitat de les coses mundanes. Torcem de constant el nostre camí per assolir alguna il·lusió, però justament la consecució d'una il·lusió a costa del nostre deure és la que porta unida una decepció més amarga.

Pesars i desil·lusions van transcorreguent rapidíssimament, sense que quasi, del decurs del temps, poguem donar-nos-en compte. Que en queda del any que s'en ha anat a la tomba? Un breu record que sembla mentida que pugui abraçar tant d'espai. I dels anteriors? Menys record encara. La vida és fugicera per el temps transcorregut i insegura per el que ha de venir. Sols sabem que a cada instant ens acostem més a la nostra hora su-

(1) *Metamòrfosis*, VII, 20.

prema, i que aquesta tindrà efecte molt promptament, per més anys que visquem, puix la vida és un no rès. Deien els antics rellotges; *Vulnerant omnes, ultima neeat*, totes les hores fereixen, però la darrera mata, i encara afegia algú d'ells: *Ultima forsan*, l'hora que senyalo és tal vegada la teva darrera.

Això és el temps... desengany i fugacitat. Per aquestes raons el Cardenal Portocarrero va ordenar que en la seva llosa sepulcral no hi hagués esculpits altres mots que els ben expressius de *Hic yacet pulvis, cinis et nihil* (1), aquí hi jau polç, cendra i rès. Totes les seves dignitats, totes les seves intervencions diplomàtiques, tots els seus honors no foren més que coses vaines que al cap d'uns dies es resumiren en un grapat de polç i de cendra, del que inclòs n'ha desaparegut el nom.

Cal, doncs, que fitem continuament el nostre esguard en quelcom més segur i de més garantia que el temps baladí i mentider.

DERBLAY

INTERESSANT LLETRA

El dia 3 del actual ens sorprengué, en la nostra Redacció, una falaguera carta del volgudíssim compatrici nostre y preclar religiós dominich, Ilm. P. Fr. Manuel Prat, Bisbe d'Amoy (Xina), escrita des de Kulangsu, residència del seu Vicariat Apostòlich.

Per les interessants noves que'ns dona de la caòtica situació de Xina, de modo especial les que afecten a la seva Missió de Amoy, tenim el gust de publicarla gayrebé íntegre, en la seguretat de que plaurà extraordinàriament als nostres nombrosos lectors y als nostres conciutadants, y molt més tinguent en compte que la sòrt del Ilustre Prelat era desconeguda des de que les tropes revolucionaries ocuparen Amoy.

Diu aixís:

«Les agradezco como se merece el interés que han tenido en publicar noticias sobre la revolución china y de los trastornos acaecidos en esta Misión de Amoy: este año ha sido realmente malo y

(1) Es a la Catedral de Toledo.

tanto los PP. Misioneros como los cristianos han tenido que sufrir mucho, aunque aquí en Amoy y Kulangsu, fuera de los días de la algarada de principios de año, gracias a Dios, no ha habido peligro especial; ni aun entonces estuve preso, según noticias que corrieron por ahí; lo único que hubo fué que algunos PP. y HHnas. querían ir a Manila y los revolucionarios lo impedían, y tuve que salir responsable dando palabra de honor de no salir yo de Amoy, por si querían exigir cuentas de algo, etc. Lo mismo pasó a un P. Misionero de Foocho que quedó aquí en rehenes por la cuestión de las niñas de la Santa Infancia. Disgustos y malos ratos sí hemos tenido muchos este año, y ahora mismo aun tenemos algunos lugares ocupados por los soldados y bandidos, y como paganos, no hay que decir que cometen toda suerte de sacrilegios y profanaciones cuando ocupan las iglesias.

»Para mi el disgusto mayor que he tenido este año fué cuando se dispersaron las niñas a causa de la algarada de principios de año contra la Santa Infancia; se perdieron cuatro, que aun no se han podido recobrar y hay pocas esperanzas de que puedan recobrarse: es lo que más he sentido por la pérdida de esas cuatro almas inocentes...

»Por lo demás, la China continúa hecha un verdadero caos, cada vez más dividida; antes eran norte y sur, ahora casi cada provincia tiene su partido más o menos independiente con su correspondiente fuerza militar para defenderla. Lo único que ha mejorado un poco es con respecto al comunismo pues como despidieron a los consejeros y militares rusos, en general tienen ahora las ideas más moderadas, aunque no faltan radicales y bolchevistas, efecto de la propaganda rusa... Con respecto a la religión tampoco són ahora tan rabiosos ni hacen tanta propaganda, aunque estan muy lejos de tener el respeto que antes tenían. Hace pocos días al passar tropa por una de nuestras misiones nos ocuparon todos los edificios, incluso la iglesia, y con una noche de estancia nos lo dejaron todo hecho una verdadera porquería, lleno de inmundicia...

Los diferentes partidos militares siguen peleando entre sí, y aunque de ordinario, como suele decirse, no llega la sangre al río, alguna que otra vez hay algunos centenares de bajas y por ahora no se vé horizonte ni cabo a este inmenso revoltijo chino, que otro nombre no merece.

Sin más, se encomienda a sus oraciones su affmo. s. s.

† FR. M. PRAT, O. P.

Vic. Ap. de Amoy.

CONTES DE «LA TRADICIÓ»

UN ALTRE CONTE DE REIS

—Ai d'aquesta Amèrica que envileix als nostres homes, llevant-els-hi la fè! Quants d'estralls causa en els que han emigrat d'aquest país per a trobar lluny d'aquí la fortuna, puix cal recalcar que, inclòs alguns que l'han adquirida, han restat arruinats del tot en les seves creences, més indispensables que els béns materials per a la vida eterna!

Així s'expressava el venerable rector en la Missa major de feia ja algunes festes, planyent-se de la descristianització que campava en la llar d'un bon nombre de feligresos que, la major part amb les butxaques buides, anava retornant d'Amèrica després de passar en el nou Continent el temps més preciós de la seva existència.

I a fè que la raó li sobrava per enter, puix sigui que la vida senzilla de les persones d'aquell poblet es transtornava en trasplantar-se cap a altres barals de molt diversa fesomia, sigui que les amistats novices deixaven un solc profundíssim en l'ànima dels feligresos expatriats el cert era que quants retornaven dels països, on tanta gent creu poguer-hi aplegar una gran fortuna facil i ràpidament, semblava que més s'havien educat dintre les parets d'un presiri que no en el sí de famílies bondadoses, i en les veritats de la religió del sacrifici i de la virtut.

La situació econòmica del poblet no havia millorat gaire des de que les secades persistents obligaren un bon contingent de terrasans a cercar lluny del mateix un bocí de pa per ells i els seus, però en cambi els vells costums anaven perdent cada dia la seva belligerància, i sovintment es donaven en aquella comarca disbauxes de tota mena que tenien les seves arrels en una pèrdua absoluta del sentit moral i en l'alcoholisme més repugnant.

La Margarida escoltava les paraules del bon sacerdot mentre'l dolor i el dubte fremien el seu cor, fonament. El seu marit, l'Arcís, era de la llegió dels qui s'havien absentat cap a terres estranyes cercant treball i fortuna, i l'Arcís era també, segons semblava, dels qui al altre costat del Occeà més havien trobat la seva relaxació que no pas el camí segur i honrat per ajudar als seus, procurant-els-hi mitjans per el seu sosteniment. De primer, al cap de pocs mesos d'haver emigrat, es reberen algunes lletres expressives i algunes quantitats, més al cap

de poc s'estruncaren els diners, per una colla d'escuses, i al cap de poc més temps, encara, la més insignificant notícia sobre's la seva vida. D'ella no s'en tenien més que les tristes referències d'algún company seu que retornava, les quals acusaven una gran berganeria i una degradació formidable; i ara, darrerament, havia estat comunicada oficialment la nova de que, per indesitjable, l'Arcís havia estat expulsat del país on tenia fixada la seva residència.

Aquest fet, precisament, és el que havia determinat al bondadosíssim rector a tornar a insistir, en forma paternal, devés el flagell que per la parròquia representava la emigració, tinguent en compte els mals exemples que deixaven sentir-se en tots els ordres de la vida.

* * *

La Margarida tenia el seu únic conçol en el seu fill, en Maginet, el qual molt a desgrat dels seus pocs anys era qui podia amb les seves ingènues caríces fer-li una mica soportable l'existència. Ell era qui animava a la seva mare prediguent-li que l'Arcís tornaria, que seria un altre, i que la misèria que'ls consumia seria dissipada promptament puix amb dos braços i una bona voluntat encara hi havia manera per a defençar-se un bocí.

I així vingueren els Reis, i mentre tots els companys d'en Maginet tot era enviar expressives lletres a Ses Magestats d'Orient, demanant-els-hi un sens nombre de joguines i de llaminadures, ell els hi suplicava tendrament que retornessin al seu pare a casa seva disposat a esser el puntal de la família, a fi de que s'aixuguessin per a sempre les llàgrimes de la seva mare estimada.

I en la nit sortosa per a tots els infants, que cluquen les seves palpebres a les més belles il·lusions i als més deliciosos somnis, en Maginet redoblava els seus prec's i, plè de fe depositava en el balcó les seves espardenyas de cada festa, per no esser menys que'ls xevals de la seva edat, i per creure-ho indispensable per obtenir el què demanava.

* * *

La nit era formosa de veritat. Era una nit adequada per a que les cèl·liques Magestats davallessin a la terra per a enjoiar als infants amb els seus valiosíssims presents; una nit propícia per a que les fantasies que s'encastellen en les xiques intel·ligències cresquessin i s'enriquissin en forma pletòrica. No mancava en el centre del firmament l'astre nocturn que expandia la seva nítida claredat, amiga del misteri com enemiga de les penombres, i no hi mancava tampoc el guspireig dels més grans estels que en va volia embeure's la lluna; guspireix que en el seu llampeguejar assajava a voltes com uns fulgors que, a les infantines mirades, es transformaven amb el rossec del astre que un dia va guiar als Màgics d'Orient cap a la coveta on reposava l'Infant Jesús.

També en Maginet somiava, com els seus companys. Somiava que els Sobirans que regnen en el cor de tots els nens escoltaven les seves paraules i que el seu pare, l'Arcís, retornava de les Amèriques no opulent com un nou Cressus; sinó amb el seu cor paternal esbata-nat de banda a banda, per a estrenyer i estimar als bocins de la seva existència.

I el cor dels infants no sol enganyar-se. La seva mateixa candide-sa va protegida per una rara intuïció, quasi bé instintiva, i en aquella platejada nit de Reis en Maginet estava quelcom en el que passava. Si, l'Arcís retornava al poble i en aquella nit deliciosa feia via per camins quasi ignorats, que anava reconeguent després d'alguns anys d'absència, no per a guanyar drecera, sinó per amagar-se cautelosament, per a que ningú'l descobrís.

És que l'Arcís era un monstre. No l'haurieu pas conegut, de tan canviat com estava. Entre la seva cara expremuda i flàcida per les visicituts que havia atravesat, i el seu port descuidat i decaigut, en el que fins és manifestava la seva degradació, és trasmudava tant el seu aspecte que a fè hauria costat treball per a identificar-lo.

Atravessava, esquiu i errant, les margeres i es dirigia al poble... no res menys que per a venjar-se d'un seu company d'exili que suposava que havia departit de les Amèriques havent-se-li apropiat del seu capital, i que, per a salvaguardar-se, l'havia denunciat a les autoritats; denúncia que havia anat seguida de l'expulsió de l'Arcís, ja sospitos per la seva vida irregular. El seu pàs era insegur mentre acariciava el pom d'una arma homicida amb que intentava reparar l'estafa del seu camarada, que, després de comptar amb èl per als seus negocis tenebrosos, havia desaparegut amb la participació que li corresponia dels *beneficis*.

Cautelosament arribà al poblet i va encaminar els seus passos vers la flamant casa del seu company, mes, en atravesar un dels carrers, una veu d'infant el feu detenir al en sec, en aquelles hores de nit. La veu infantina el cridava amb el seu nom, i encara i afegia el mot de pare.

—Te raó—es digué l'Arcís—tinc un fill, jo que ja fa temps m'havia oblidat d'èl i de la qui el portà al mon... però, mala negada sigui, aquest bailet inoportú m'està trencant les oracions, delatant la meva presència i impedint que pugui portar a cap la meva venjança.

—Arcís! Pare! tornava en Maginet des de el balcó de casa seva. Mare, ja ho deia que els Reis ens el portarien! Obriu-lo mare, es al carrer que espera...

La Marguerida es vestí apressadament, guaità a fora, i amb la mirada plena de sorpresa pogué constatar la veritat de les paraules del seu fill. L'Arcís, encara que desfigurat, estava allí, palplantat al carrer, com si realment estés esperant que l'obrissin.

Difícil és explicar el que passà en aquells moments en l'ànim d'aquell èsser desgraciat. La fè del seu nin, que, en la seva creença estava impacient al balcó—esperant que els Reis li retornarien el seu pare—molt a desgrat de l'hora inclement; l'afecte que encara per ell sentia la seva família, a la que tan i tan malament havia correspost amb el seu complert oblit i amb la seva vida de cràpula; cent records que li afuïen al seu cervell auriolant la seva vida d'anys enrera, quan tan gosava al costat dels seus; les amargors passades al altre costat de mar..., totes aquestes coses el trastornaren, i pot esser per primera volta va sentir com les llàgrimes humitejaven els seus ulls. Va quedar indecís uns moments i per últim va llençar-se als braços de la seva muller i del seu fill, sense saber com expressar la seva emoció.

* * *

Tot això va passar en aquella memorable nit de Reis, però en dirigir-se en Maginet a cercar les seves espartenyetes, a l'endemà, amb sorpresa encara, vegé damunt de les mateixes una eina occidora.

Els seus pocs anys li vedaren de poguer coneixer la significació del present rar i insospitat, però la transformació del cor del seu pare va donar a compendre-li, al cap d'un temps, que els Reis en la nit maravellosa havien estat esplèndits del tot: li havien retornat qui li donà l'esser i l'havien convertit en un bon pare de família i en un honrat treballador.

Que més podia esperar dels Sants Reis? Així premien, sempre, l'ignocència i la virtut.

FRTZ

REIS

A Gaspar Colom

*El jorn d'avui
allà en llunyança,
veu de tres ombres
un raig de llum.*

*Tres misatjers
farà vint segles
de llunyes terres
van arribar,
a una cova
de Palestina,
on s'hostatjava
un Déu infant.*

*Avui arriben.
La gent menuda*

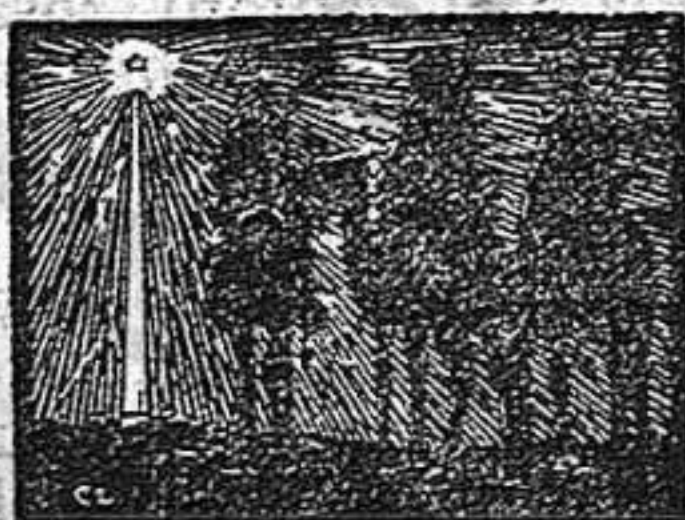
*s'ompla de joia
i assaja un cant.*

*I mentre el sol
sa faç inclina,
vers l'orient
brillen estels.*

*Volten la terra
deixant imatjes,
omplint d'ofrenes
un mon novell.*

*I quan ja'ls homes
el mon profanen
els infants dormen
somnia de mel.*

ESTEVE DOLTRA OLIVERAS

NOTES INFORMATIVES

RELIGIOSES

Santoral.—8, Diumenge. LA SAGRADA FAMILIA. Sts. Lluçia y Severi, bs.

9, Dilluns. Sts. Adrià, cfr., Marçalí, b., Julià y Vidal, mrs.

10, Dimars. Sts. Nicanor, dr., y Agató, p., y Sta. Alfreda, vg.

11, Dimecres. Sts. Higini, p., Alexandre, b., y Sever, mr.

12, Dijous. Sts. Arcadi y Modest, mrs., y Sta. Taciana, mr.

13, Divendres. Sts. Leonci y Agrici, bs., y Sta. Verònica, vg.

14, Dissabte. Sts. Hilari, b., Fèlix, mr., y Malaquias, prof.

Quaranta Hores.—Continuen a la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors, essent l'exposició de S. D. M. de dos quarts de 4 a dos quarts de 8 els diumenges, y'ls demés dies de les 5 a les 7.

Torn de Vetlla: la vinenta setmana correspòn al grup quart.

Explicació Catequística.—Demà, a la iglesia Parroquial durant la missa de 12 y a la de Ntra. Sra. del Carme durant la de dos quarts de 11.

Iglesia Parroquial.—Tots els dies feyners, a un quart de 8, se dirà la Missa per a la prosperitat de l'«Obra dels Exercicis Parroquials» ab meditació y Visita al Santíssim.

Demà el Sr. Rector-Arxiprest celebrarà la Missa Parroquial, a les 8, a l'iglesia dels Dolors. Acabada la Missa, se constituirà la nova Junta de la Congregació de St. Lluís Gonçaga.

Dimars, a un quart de 8, a la Capella del Santíssim, se celebrarà una Missa de Comunió en sufragi de Mn. Jaume Reixach. Se convidarà, especialment, a totes les Associacions de les quals ell en formava part.

Divendres, a un quart de 8 del vespre, hi haurà el recés mesal de les Reunions de Senyores. L'endemà, a un quart de 8, la Comunió general.

Iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—Avuy, després del rosari, se cantarà la Salve a la nostra Patrona.

Iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—Demà, a les 8 del matí, la Congregació de l'Immaculada y Sant Lluís Gonçaga, celebrarà missa de Comunió mesal reglamentaria, aplicantse en sufragi del congregant difunt En Joaquím Company Casot.

Iglesia del Hospital.—Demà a dos quarts de 9, missa del Patronat de la Immaculada y St. Antoni, rosari y plàtica.

Dilluns, a les 7, se farà l'exercici dedicat a les Animes.

Iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—Avuy, a tres quarts de 7, rosari, exercici sabatí y càntichs al Nen Jesús.

Demà, a dos quarts de 8, missa de Comunió General ab plàtica per a la V. O. T. del Carme. A les 4 de la tarda, Junta mesal de la V. O. T. A dos quarts de 7 del vespre, conclusió de les festes nadal·lenques ab sermó, que farà el Rev. P. Angel Prat, prior d'aquesta Comunitat, després de la qual se repartiràn com de costum el Sant y difunt del any.

Dissabte, a les 7, explicació de la Santa Missa y començament del Novenari d'Animes. A les 8, ofici de la Verge.

Iglesia dels PP. Caputxins.—Avuy, a les 7 del vespre, se cantarà la Salve y'ls Goigs a Ntra. Sra. de Montserrat.

Dimars, a les 8 del matí, missa ab exposició en honor de St. Antoni.

Dijous, funció de l'Arxiconfraria dels Dijous Eucarístichs.

Iglesia dels PP. Escolapis.—Avuy, a un quart de 4 de la tarda, lletanies y Salve solemne a la Verge.

Demà, misses a dos quarts de 6, 7, 8 y 9.

Iglesia del I. Cor de Maria.—Dijous, a tres quarts de 7 del matí, exercici de l'Hora Santa.

Iglesia de la Divina Providencia.—Demà, a tres quarts de 9, missa del Pobres de Sant Antoni, repartintse una almoyna del Pa dels Pobres. A un quart de 6 de la tarda, Rosari y Via-Crucis.

Dissabte, a dos quarts de 8, Missa a St. Pancràs.

DE LA CIVTAT

✽ **Sessió de la Comissió Municipal Permanent.**

—El passat dimars, se celebrà sessió pública ordinària de primera convocatorià baix la presidència del Alcalde Sr. Hostench, y ab assistència dels Vocals Srs. Buch, Mir y Bretcha y aprobantse l'acta anterior, llegida pel Secretari Sr. Daunis.

Abans d'entrar en l'ordre del dia y a instància de la presidència s'acordà adherirse al Homenatge dedicat al ex-embaxador argentí D. Carles Estrada abans de dexar Espanya y en aquest sentit enviar un expressiu telegrama.

També s'acordà quedar agraïts donant les gracies a D. Miquel Juanola Benet per el envió de «Emociones del Alma Olotense» dedicat a aquest Ajuntament y de la que n'es autor dit Senyor.

S'aprobà la rectificació del padró de vehins y acordà exposarlo al públich per a les reclamacions.

S'aprobà y acordà exposar al públich per 20 dies la llista de Compromissaris per a la elecció de Senadors.

Els informes del N. de Governació en la sollicitut del Sr. Orive y altres vehins del carrer de la Mosca interessant se substituïxi el nom de dita via per el de Lliberata Ferrarons; y en la sollicitut encaminada a que's confeccioni un nou Padró de Beneficència, s'aprobaren.

Altre del de Foment per a la venta de plom inútil, s'aprobà y acordà anunciar la subasta.

La sollicitut del Sr. Sala y altres per a que se dexi sense efecte l'acort del 22 de novembre últim modificant el descompte concedit als comerciants de la localitat per a la introducció de alcohols destinats a la fabricació d'ayguardents y licors, s'acordà passi al N. d'Hisenda per al seu informe.

Altra del Sr. Marsillach en súplica de una gratificació per els treballs de caràcter extraordinari en la Administració d'Arbitris municipals al seu càrrech, passà al N. Central per al seu informe.

Y, sense altres assumptes a tractar, s'acabà la sessió.

✽ Hem passat la primera setmana de l'any nou, ab un temps bastant fret. Dies nubols; el sol ha lluit a intervals, molt debilment, y durant les nits s'han esfumat els celatges ab fortes gelades al matí. L'influxe de les neus del Pirinèu y de les montanyes vehines de Santa Magdalena (Puigsacalm) y altres s'ha dexat sentir de debó.

Ab aquets preparatius ja cal que'ns preparem per a la propera setmana, vulgarment dita dels barbuts.

Sastreria Eclesiàstica Palmada Successor de Llorà.
=BANYOLES=

✿ Dimars vinent, a un quart de vuyt, les senyores socies de les Conferències de Sant Vicens de Paúl, faràn celebrar una missa ab Comunió general, en sufragi del qui fou son zelós President Reverent D. Jaume Reixach (e. p. d.), a la que s'hi agregaran les Germanes Paúles y'ls pobres de «La Caridad», y's convida al mateix temps a totes les associacions pietoses de la parroquia.

✿ Dimecres, en la Sala de Conferències de la Parroquial de Sant Esteve el Rev. D. G. Capella, Vicari d'aquesta, donà una Conferència sobre'ls atributs y les perfeccions de Deu.

✿ La nit de Cap d'Any tingué lloch en l'Iglesia del I. Cor de Maria una Vetlla extraordinaria organisaada per la Adoració Nocturna local, en la que després de resar y cantar les preces de rúbrica durant la primera hora del nou any, se celebrà un Ofici solemne acostantse a la Sagrada Taula els Adoradors y una munió de fidels, previa una fervent plática del Sr. Pàrroco, Rev. D. Pere Masnou.

✿ Hem tingut el gust de fullejar el Calendari Carmelità rescentment publicat pels PP. Carmelites Calçats, en el que s'assaboreix en totes ses fulles tendre y carinyós amor a la Regina del Carmel y al seu Sant Escapulari.

✿ Demà, a les 5 de la tarda, al Casal Marià, les alumnes del Patronat repetiran la Vetllada de la festa de l'Immaculada ab alguns quadrets nous, molt escayents.

✿ El follet «Emociones del alma olotense» original del nostre bon amich D. Miquel Juanola y Benet, va esser remès al Palau Reial, rebent l'autor una expressiva comunicació del Excm. Duch de Miranda, Secretari del Rey D. Alfons XIII, en nom de les augustes persones que visitaren la nostra ciutat el passat Octubre.

✿ La Cambra de la Propietat ha dexat establerta una Oficina Jurídica, que ha començat a funcionar el dia 1 de janer, a càrrech d'un advocat y un Procurador que cuidaran de tramitar, ab notable economia per els interessats, tots els assumptes dels socis que ho desitgin relatius a delictes ò faltes per danys a la propietat y a les qüestions surgides ab llurs masovers, ab motiu dels contractes d'arrendament.

En tots aquets assumptes la consulta es gratuita y en la tramitació cobra el Procurador ab un descompte d'un 25 % y l'advocat intervé gratuïtament en els que's tramitin per el Procurador en els Jutjats Municipals y percibint el 50 % d'honoraris en els que deü dirigir personalment ja en dits Jutjats ja en els de 1.ª Instancia.

Aquesta setmana ha sigut repartit entre els socis el Reglament que regula el funcionament de dit servey.

Se ven Generador de Gas Acetilè ab instalació per a deü llums, a propòsit per a casa de pagès o per a soldadura autógena.
Valls Nous, 18, OLOT

✿ Diumenge, la Secció del Centre Catòlic donà en el Casal Marià la segona representació dels «Pastorets», ab un plè a vessar. La part musical, a càrrech de La Unió Artística. Se distingí d'un modo especial En Francisco Estorch en el paper de Bato, fent, ab la seva vis còmica, les delícies del públich y en particular de la gent menuda. En J. Llitjós el secondà admirablement ab un Arcalde Borrero bastant notable.

Axí mateix, sobressortí, en el paper de Luzbel, l'aventatjat aficionat-actor N'Emili Vila, per l'interés ab que sol representar y per sa impecable declamació. En Joan Pous en el paper de Uriel se veié obligat a repetir la coneguda aria, que cantà, lluhint sa formosa veu.

Ahir se repetí en el Centre Catòlic ab gran concurrència, també, ab la segona part en que tingué lloch la sumptuosa Adoració dels Reis Magos.

✿ Ahir tingué lloch l'anunciada Vetlla teatral de Reis en el Casal Marià, a càrrech de la Secció Infantil. En general, tots els joves que hi prengueren part se portaren bé fent les delícies de la concurrència, en «La Tornada dels Reis», «Nit de Reis» y «El Bailet de la Masía». Fou molt celebrada també la conversa sobre'l tema «Els tres Reis».

✿ La Junta del «Rober de Ntra. Sra. del Tura» ens prega publiquem que durant el prop-passat any 1927 s'han repartit 884 peces de les quals 551 han sigut confeccionades per les socies del mateix.

✿ Per excés d'original no publiquem una interessant informació de la mort exemplaríssima del primer Bisbe indígena de la Xina, Mons. Tchao, ocorreguda el passat octubre, en circumstancies que'l califiquen com un màrtir de la caritat. També ajornem l'interessant article «Productes espanyols».

✿ Com anunciavem en la passada edició, demà, si a Deu plau, a dos quarts de sis de la tarda, els aficionats de la «Joventut Tradicionalista» posarán en escena per primera vegada el grandió y interessantíssim drama en tres actes de vigoríssim argument, rotulat: «Rostos avall», degut al talent del culte y prestigiós dramaturg y selectíssim poeta Mn. Gay, Rector de la vehina població de La Pinya.

✿ El passat dilluns va començar a celebrarse el mercat de grans en la Plaça del Carme y continuarà celebrantshi en els mercats successius. També va començar a funcionar el servey de magatzem que la Cambra de la Propietat ha posat a disposició dels agricultors per la guarda dels grans sobrants, fins al mercat immediat.

✿ Demà, a la tarda, sols estaràn obertes les farmacies de don Joseph M.^o Llach y D. Joseph M.^o de Bolòs.

PAGESOS!

Probèu per a l'alimentació del bestiar

FARINA DE USERD

DE SPORT

U. S. Bisbalenca, 2 goals.—Olot F. C., 3 (P) goals.

Fastiguejats sortirem del camp, després de presenciar el partit Olot-Bisbal. L'incalificable atropell de que foren víctimes els noys de La Bisbal, ens va indignar tant com si ho haguessin fet als nostres jugadors.

La victòria (P) del Olot fou obtinguda gracies a la nula moralitat deportiva d'un àrbitr, que tal volta per salvar la pell, donat l'esvalot que movien els fanatichs, concedí dos goals al Olot, completament injustos, per tota persona que no estés cegada per la passió.

Quatre devaners locals tirantse sobre'l porter, arreballantli la pilota a cops de colze, empentes, cosses y per fí pilota y porter a la xarxa, sembla que son goals aquets que no s'han pas de concedir; donchs el primer y el tercer foren obtinguts d'aquesta forma y aprovats per l'àrbitr.

No sabèm lo que hauria passat si La Bisbal hagués obtingut un goal d'aquesta forma y l'àrbitr l'hagués aprovat. Pobre àrbitr!

El segon goal per acabar de fer el pes fou de penalty; menos mal que la falta era greu y el càstich posat en rahó. En canvi els goals de La Bisbal foren netaments obtinguts, gracies a dos fre-kiks afortunats que la nulitat dels defenses locals, va permetre rematar facilment.

Son victories aquestes, que'l club que les obté, no'n pot pas estarne ufanós y menys quant aquelles s'arrebassen als petits, als modestos, als humils; més humils que nosaltres, y dihèm més humils per que abans de començar el campionat teniem aspiracions d'arribar als llochs més elevats de la classificació, y ells, abans de començar ja sabien que irremisiblement tenien el lloch assenyalat: la qua.

Avuy han sigut ells les víctimes d'aquest senyor colegiat. Demà ens hi podèm trobar nosaltres. No hem pas d'esperar a protestar de la seva gestió, quan tant sols a nosaltres ens perjudiqui, sinó quan se perjudica d'una manera evident a uns abnegats companys de deport. Hem d'esser imparcials y que la passió jamay ens domini.

El partit fou un gran domini del Olot sobre els foràns; però l'encertadíssima actuació del porter y defenses, y a voltes la pura casualitat, no va permetre als locals marcar. La Bisbal en aquest temps va conseguir els seus dos goals. Reprès el joch, nou domini del Olot, no

Doctor Don Joan Poch Ester.—Oculista.

ESPECIALISTA DEL OIDO, NAS y GARGANTA. Ex-Metge ajudant del Dispensari Oftalmològich del Hospital de Santa Creu, y ex-Metge ajudant del Doctor Botey, de Barcelona.

Hores de visita: de 9 a 4 y de 2 a 6 de la tarda. Tots els dilluns.—Plaça de Alfons XII, núm. 4.—OLOTT.—Entrada pel carrer de la Presó Vella.

tant acentuat y els 3 goals ja dits, després del últim goal els bisbalenchs se retiraren del camp, quan escassament faltaven 5 minuts.

Els demés resultats senyalen dugues ressonants victories del Palafrugell sobre'l Port-Bou per 8 a 0 y del Figueres sobre La Escala per 6 a 1. El Palamós-Ceida se sospengué.

Demà se jugaràn els següents partits:

Olot	—	Ceida
Figueras	—	Port-Bou
Bisbal	—	Palamós
Escala	—	Palafrugell

Axis tindrem plat fort a casa nostra. Sempre han despertat molt interés entre l'afició local, els partits que s'han enfrontat l'Olot y el Ceida. Demà encara hi ha un altre alicient. La Junta Directiva del Olot F. C. vist el bon comportament que'n tot hora ha donat proves l'excelent jugador en Francesch Torra, y ab motiu del seu proper enllaç matrimonial, ha determinat que dit partit sigui d'homenatge y benefici a dit jugador.

Es de preveure un ple en el camp, donat els alicients que concorren en el partit Olot-Ceida.

✿ Ahir va jugarse el partit Olot-Palamós. La victoria fou pels visitants per 3 a 2. Aquest resultat no indica pas lo que fou el partit.

Dominà intensament l'Olot y el resultat desfavorable no s'el mereixien pas els equipiers locals, ja que'l joc que desplegaren fou superior al del adversari, que no obstant es mostrà quelcom superior en la part defensiva.

Destacaren d'entre els 22 en Mayar, en Dumas, en Miró, en Torra, en Güell y Traiter encare que aquest es descolocà en excés. L'arbitratje bé.

DE SOCIETAT

✿ Hem tingut el goig de saludar aquestos dies al nostre distingit suscriptor y amich el culte Advocat de la Secció jurídica del Ajuntament de Barcelona D. Conrad Cardelús Carrera, com també al eximi pintor olotí y no menys volgut amich En J. Olivet Legares.

✿ Dimecres va esser Sacramentada la senyora D.ª Teresa Benet Vda. de Marcelí Juanola. Encara que l'estat de la pacienta no es de gravetat no obstant per voluntat expressa de la matexa va esser-li portat Nostre Amo, acompanyant-lo una respectable concorrencia de fidels. Fem vots per una ràpida millora.

Salvio Márquez Médico-Cirujano del Hospital de la Santa Cruz de Barcelona, especialista en enfermedades de garganta, nariz y oídos, visita los domingos y lunes de 9 a 4, en su consultorio, Plaza de Alfonso XII (Pral. de la Banca Arnús), Teléfono 459.

DE LA COMARCA

✿ **Divulgacions comarcals.**—Durant la setmana passada varen fer estada a la nostra comarca, el distingit enginyer agrònom, quefe del servey agronòmich de Barcelona en Jaume Nonell y Comas, acompanyat de l'enginyer ajudant en J. Morages, per tal d'estudiar les plagues del camp que ab mes intensitat flagellen els nostres conreus y divulgar els moderns procediments de lluita.

Aprofitant la seva estada han donat dugues conferencies; una al Sindicat de Sant Salvador de Vianya, en les quals l'enginyer Nonell ha exposat ab precisió y competencia, l'afiliació, cicle biològich y principals característiques dels estralls més nocius a la comarca, proposant els corresponents mitjans de defensa.

D. Ramón Pujolar, l'erudit president del nostre Sindicat local, col·laborà a aquestes conferencies ab unes interessants converses parlant de l'alimentació racional del bestiar, valorades ab l'aportació inèdite de unes experiencies personals y una mesurada eloqüencia.

Deu faci que aquestes conferencies, a les quals assistí una bona concorrencia, siguin d'algún profit per a la nostra agricultura.

✿ En la Parroquia del Cellent ha tingut lloch una Missió en la que hi han predicat, ab gran fruit, els Missioners de Banyoles Revs. D. Jaume Busquets y D. Joan Quer. Demà se celebrarà la Conclusió, ab gran solemnitat, esperantse que hi concorrerà una gran gentada dels pobles vehins, molta de la qual ja hi ha assistit aquestos dies.

OBITVARI

✿ Dilluns passat va entregar la seva ànima al Senyor, després de rebuts els Sants Sagraments, l'acabat fabricant de curtits D. Francisco Pujol Marcé, una de les primeres figures d'Olot, en el mon financier.

Donèm el nostre mes sentit pèsam a la seva familia.

Supliquèm als nostres llegidors una pregaria per a l'ànima del esmentat difunt.—R. I. P.

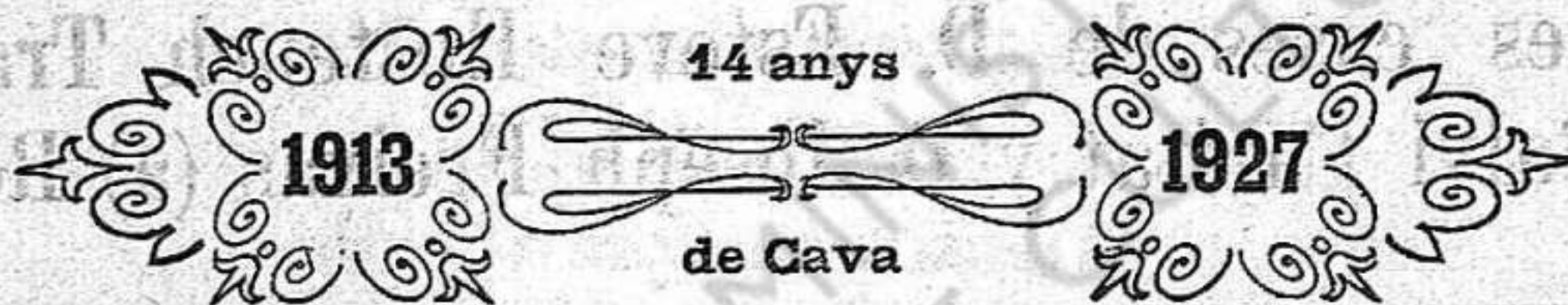
FARINA DE USERDA per a l'alimentació de tota mena
de bestiar.

LIBRO DE VENTAS Y OPERACIONES.—De venda en la llibreria Bonet.

OLOT.—Imprempta y llibreria de Ramón Bonet.—Major, 3.

XAMPANY de les **mellors marques**

a 5'50 ptes. botella

Es el Xampany **LLORENS ROS**

PINEDA ————— **Caves a Tordera**

Representació exclussiva:

PLA & SURIS

Amargura, 3 - OLOT

Farina de Userda

per a la alimentació

de tota mena de bestiar

LA TROBAREU

a les cases de D. Esteve Hostench Trasfi,
D. Salvi Caritat y D. Joseph Freixas (a) Royo.

Compañía Trasatlántica

Vapores Correos Trasatlánticos

SERVICIOS

Rápido. -Norte España - Cuba - México.	Mediterráneo.- Costa-Firme-Pacífico.
Express. -Mediterráneo-Argentina.	Mediterráneo.-Cuba-México. Mediterráneo.-New-York.
Mediterráneo.-Filipinas, Japón y China.	Mediterráneo. - Fernando-Póo.

Servicio tipo Gran Hotel - T. S. H. - Radiotelefonía - Orquesta - Capilla, etc.

Para informes a las Agencias de la Compañía
en los principales puertos de España.

En **Barcelona:** { Oficinas de la Compañía: Plaza de Medinaceli, 8.
Consignatario: **A. Ripoll**, Vía Layetana, 5.

D. Joaquim Camps Aubert

Terciari de Sant Francesch

Morí el 15 de Gener de 1927

confortat ab els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els qui el ploren: esposa Rosa Casamitjana; filles María dels Angels, Emilia y María Assumpció; germà P. Angel de Olot, Caputxí, (absent); pares polítics Joseph y Emilia; germans polítics Manuel y Elvira; àvia política Magdalena Massaló; oncles, ties, nebots, cosins, cosines y parents tots, al recordar a sos amichs y coneguts tan dolorosa pèrdua els preguen continuin recordant al difunt en llurs oracions y se servixin assistir a alguna de les MISSES que en sufragi de la seva ànima se celebraran el proper dimecres, dia 11, de 6 a 12, cada mitja hora, en la Iglesia dels RR. PP. Caputxíns, per qual favor els quedaran sumament agrahits.

Olot, Gener de 1928.

D. Francisco Pujol Marcé

Vindo de D.ª Anna Hostench Antiga

NATURAL DE BLANES

Morí el dia 3 del present mes

a la edat de 78 anys

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

(E. P. D.)

Els seus afligits: fills Maria y Joseph, fills polítics Jordi Artigas y Rosa Vergés, néts Joan Agustí Pujol, Xavier, Joseph y Concepció Artigas Pujol y Anna Pujol Vergés, germà polítich Salvi Rubio, nebots cosins y demás parents y les cases comercials «Francisco Pujol Marcé» y «Hijo de Artigas»; al participar als seus amichs y coneguts tan sensible pèrdua, els preguen se servexin encomanar la seva ànima a Deu, tinguentlo present en ses oracions, per qual obra els hi quedaràn molt agrahits.

Olòt, Janer de 1928.